Wzory Kalligraficzne

napisane przez

Jana Gain.

Wydane nakładem Władysława Bednawskiego.

Wzory Kalligraficzne

PISM:

Polskiego, Rossyjskiego, Niemieckiego i innych;

ułożone i napisane przez JANA GAIN, a staraniem Składu

MATERYAŁÓW PIŚMIENNYCH i RYSUNKOWYCH

WŁADYSŁAWA BEDNAWSKIEGO dawniéj A. GIWARTOWSKIEGO & COMP.

wydane.

J. Gain scripsit.

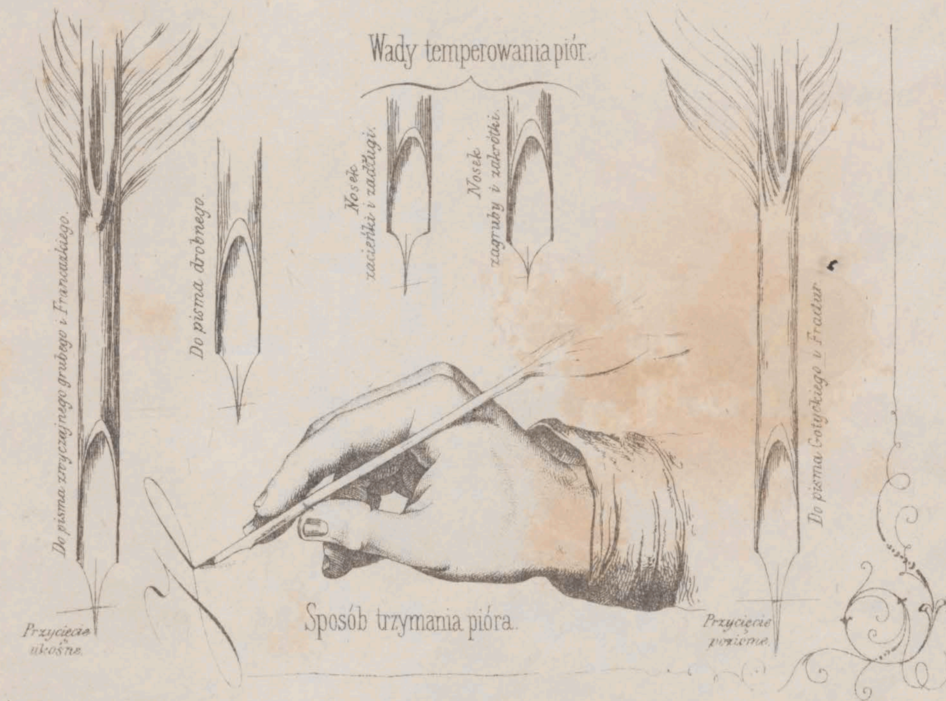
WARSZAWA.

1860.

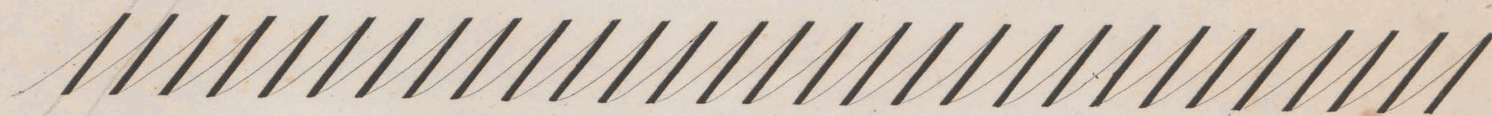
Lith. Anst. v. M. Singer in Leipzig.

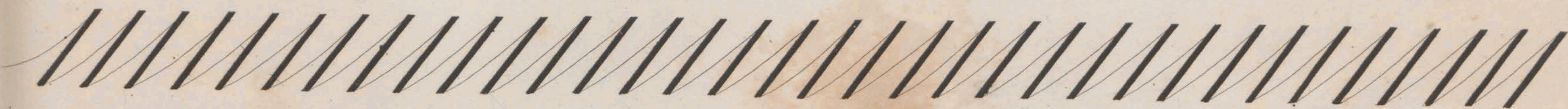

Biblioteka Jagiellońska
1002905037

Wady temperowania piór.
Nosek zacieńki i zadługi.
Nosek zagruby i zakrótki.
Do pisma zwyczajnego grubego i Francuzkiego.
Do pisma drobnego.
Do pisma Gotyckiego i Fractur
Przycięcie ukośne.
Sposób trzymania pióra.
Przycięcie poziome.

1 2 3 4
Pochyłość pisma.
Kwadrat

15 15

15 6

6.8

uuuuuuu oooooooo xxxxxxx

ccééeeoóóaaaa dddqqqqqq

½ 1 1 1 1 ½

uuwtllmnnnruuwhpkk

d x r yhkkllbff z s d

abcdefghhijkkllmnopqrst

uuwnxyzz

mina, niwa, mara, wanna,

wata, wrota, siérota, siostra,

modlitwa, rodzice, podarek,

położność, rozwaga, ugoda,

rośliny, kalafior, pochwały,

szlachetność, chrząszczyki.

A B C D E F G G

H H I J K L M

N O P Q R S T

U U V W X Y Z

Wszechmocność Stwórcy.

Łaskawość Monarchy.

Rządy Juliusza Cezara.

Panowanie Aleksandra.

Człowiek rozsądny bez na=
uki, może udać rozumnego;
rozumny bez rozsądku, czę=
stokroć za głupca uchodzi.

Jeżeli cnota i zbrodnia nie
zawsze na ziemi otrzymu-
ją zapłatę, to dla tego tylko,
że czas nie wystarczył.

Bądź lepszym, a zostaniesz szczę-
śliwszym: to jest najlepsza nau-
ka, bo służy nawet miłości własnéj.
Dąż więc usilnie do cnoty, skoro
ona tylko uszczęśliwić cię może!

Kto ścina drzewo przez ojca
sadzone, ten wkrótce sprzeda i
dom wystawiony przez niego;
a nawet zdolny będzie sprzedać
dobre imię od niego powzięte.

Mówić mało i źle, jest nieszczęściem prosta=
ków; mówić wiele i źle, jest zuchwalstwem
głupców; mówić wiele i dobrze, jest szczęściem
dowcipnych; mówić mało i dobrze, jest roztro=
pnością mądrych.– Milczenie jestto jedyny
dowcip głupiego, a jedną z cnót mądrego!–

Unikaj troskliwie takich towarzystw, któ=
reby cię z drogi powinności i honoru spro=
wadzić mogły. Złe towarzystwo jest to
rdza duszy, która wytępia w niéj wszelkie
wznioślejsze uczucia i czyni nas przedmio=
tem powszechnéj ochydy i wzgardy.

Niech życie twoje będzie proste i słodkie, a umysł niechaj ku niebu się wznosi. Naśladuj skowronka, który nizko na ziemi między kilku źdźbłami żyta gniazdo swe zakłada, a z tak skromnego schronienia pieśni śpiéwając ku światła krainom się wzbija.—

Człowiek bez charakteru jest to zero, które tylko pomnaża liczby przy sobie stojące nic samo z siebie nie znacząc. Najgorsze byłyby takie zioła, któreby raz lekarstwo, drugi raz zawiérały truciznę. Trucizny pewne nie są tak niebezpieczne.

Pewien anglik nazwiskiem Chartres, znanym był w ca=
łym kraju z niegodziwie zebranych bogactw; mawiał on czę=
sto: „Cnota nie ma u mnie zadnej wartości, jednakże wiele
dałbym za to, gdybym miał tak stały charakter, ażeby
mnie od raz powziętego postanowienia nic nie odwiodło.„
Jeżeli więc złoczyńca ceni stałość duszy, tem więcej obo=
wiązkiem jest cnotliwych wprawiać się w wytrwałość w
szlachetnych zamiarach dla swego i bliźnich dobra. –
Kłamstwo równie jak niesłowność poniża człowieka.

Sławnemu humorystykowi Stern przysyłano po kilka razy w podarunku dziczyznę. Przez roztargnienie czyli téż skąpstwo, nigdy Stern nie dał służącemu za drogę. Dla tego tenże przyniósłszy znowu zwierzynę, rzucił ją na stół mruknąwszy tylko parę wyrazów. Stern oryginalny w każdém zdarzeniu, wyłajał służącego za taką niegrzeczność, a chcąc mu dać wzór delikatności, kazał mu usiąść przy stoliku, a sam jego rolę przyjął na siebie. Wyszedł więc i zapukał do drzwi: „Entrez!„ odpowiedział służący. Z nizkim ukłonem wchodzi Stern, oddaje grzecznie zwierzynę i mówi: „Mój pan kłania się uprzejmie i przysyła Panu Dobr. tę fraszkę, która niech Mu będzie na zdrowie!„ Ledwo co skończył, służący wstał uprzejmie i rzekł: „Proszę panu bardzo podziękować a tymczasem (tu sięgnął do kieszeni jakby dobywając pieniędzy:) masz tu przyjacielu za drogę.

Rozweselony Stern tak zręcznem znalezieniem się sługi, sięgnął natychmiast prawdziwie po pieniądze i za wszystkie razy hojnie owego służącego nagrodził. —

абвгдежзиiклмнопрс

туфхцчшщъыьѣэюяѳѵ.

щитъ, мать, левъ, межа,

игла, масло, князь, сiянiе.

милость, вражда, обозъ,
борьба, работа, барабанъ,
совѣтъ, святыня, графъ,
фарфоръ, дверь, владыка.

А Б В Г Д Е Ж З

И І К Л М Н О П

Р С Т У Ф Х Ц Ц

Ч Ш Щ Ъ Ы Ь Ѣ Э

Ю Я Ѳ Ѵ.

Уповай на Бога и люби
Его всѣмъ сердцемъ, Госуда-
ря почитай и повелѣніямъ
Его повинуйся. Исполняй
приказанія Начальства.

Петръ Великій и Россія – это творецъ
и Его твореніе. Исторія указываетъ на
Него, какъ на образецъ Царей; человѣче-
ство гордится Имъ, какъ лучшимъ укра-
шеніемъ своимъ; а Россія........ Россія благо-
говѣетъ предъ Нимъ, какъ предъ свя-
тынею народною!

Петръ Великій!...

Сколь благоговѣйныя чувства возбуждаетъ это священное имя въ душѣ Русскаго!... сколько оно приводитъ намъ трогательныхъ воспоминаній!...

Петръ Великій!... это удивленіе міра, это геній какихъ создаютъ только многолѣтія; избранникъ Божій, низпосланный для совершенія дѣла вѣковъ, благодѣтель Русскаго народа и незабвенный Отецъ Отечества!...

Если забвеніе нанесенной намъ обиды, почитается признакомъ благородства души, сколь же велика должна быть душа, благодѣтельствующая врагу своему?.........

Прекрасный въ томъ отношеніи примѣръ представляетъ намъ поступокъ Кн. Михаила Михайловича Голицына, служившаго при Петрѣ В. Послѣ кровопролитной борьбы съ войсками Карла XII-го подъ Лѣснымъ, гдѣ Голицынъ превзошелъ всѣхъ храбростію и неустрашимостію, Царь обнялъ его и разцѣловалъ на мѣстѣ сраженія. Скажи, другъ мой, говорилъ Царь, чѣмъ могу я наградить тебя? — Государь! прости Рѣпнина! отвѣчалъ онъ. Царь зная вражду между Голицынымъ и Рѣпнинымъ, невольно изъявилъ удивленіе объ его просьбѣ. — Знаю, Государь, отвѣчалъ Голицынъ, что Рѣпнинъ мнѣ непріятель, но онъ любитъ Тебя, храбрый генералъ, надобенъ Тебѣ, и если согрѣшилъ, то и пострадалъ за то довольно. Царь немедленно возвратилъ Рѣпнину прежній чинъ его, а награждая его великодушнаго врага, снялъ съ себя Андреевскій орденъ и надѣлъ на Голицына.

7 części

9 części

4

1

4

Pochyłość pisma

a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, ß, t, u, v, w, x, y, z.

ck, ch, sch, ß, ss, st, ff, tz, ſ, ß, ſt, tz.

arg, breit, componiren, doch, ehrgeizig, faul, grau,

hart, immer, jemals, kantig, lästig, möglich,

nach, offen, prahlen, quälen, richtig, sogleich,

traurig, unweit, verderblich, weßwegen,

zertheilen, examiniren, cylindrisch.

A, B, C, D, E, F, G, H, H, I, J, K, L, M, M,

N, O, P, Q, R, R, S, T, U, U, V, W, X, Y

Die Ehre Lehre Y, Z – Ch Expedition!

Wie die Arbeit, so der Lohn. Besser Arm in Ehren, als reich mit Schande. Gut Ding will Weile haben. Man erkennt einen Schellen am Klang, einen Vogel am Gesang. So viel Köpfe, so viel Sinne.

